

Bemærkninger til lovforslaget.

I årene siden 1937 er der jævnligt ved love og lovanordninger tilvejebragt hjemmel for de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til i de respektive år at yde en brændselshjælp til de medlemmer, der i vinterens løb har haft en arbejdsløshedsperiode af en vis længde. Et lovforslag herom har senest været fremsat i rigsdagssamlingen 1950—51, men nåede ikke at blive færdigbehandlet inden rigsdagssamlingens slutning.

Da regeringen finder det rimeligt, at der i lighed med tidligere åbnes adgang for de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til udover den sædvanlige understøttelse at yde de arbejdsløshedsforsikrede en særlig hjælp til delvis dækning af udgifterne ved køb af brændsel i tilfælde, hvor de pågældende medlemmer i løbet af vinteren har haft en længere ledighedsperiode, fremsættes nærværende forslag, hvorefter der i arbejdsløshedsloven indføjes en stående bemyndigelse for arbejdsløsheds-kasserne til, såfremt vedkommende kasses bestyrelse måtte træffe bestemmelse herom, at yde en sådan brændselshjælp. Bestemmelsen foreslås indføjet som nyt stykke 9 i arbejdsløshedslovens § 15, der i sin nugældende formulering omhandler de øvrige understøttelsesarter, som kan ydes i medfør af denne lov. Bortset fra de ændringer af redaktionel karakter, som er en følge af den nye bestemmelses indføjelse i loven, er forslaget i det væsentlige enslydende med de fornævnte love og lovanordninger og med det nævnte, ikke gennemførte lovforslag.

Der åbnes således efter forslaget adgang for de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til at træffe bestemmelse om ydelse af en brændselshjælp, og det følger af arbejdsløshedslovens § 15, stk. 1, således som denne foreslås ændret, at det er overladt til den enkelte kasse selv ved sin bestyrelse at træffe beslutning om, hvorvidt kassen ønsker at benytte den ved loven hjemlede mulighed for ydelse af sådan hjælp. Brændselshjælpen foreslås ligesom tidligere ydet til de med-

lemmer, der i tidsrummet 1. december—31. marts har været afkontrolleret som ledige for mindst 40 dage. Hjælpens størrelse er i forslaget fastsat til 60 kr. til forsørgere og til ikke-forsørgere med 15 års medlemstid og derover og til 40 kr. til andre forsikrede, idet man herved har fulgt det princip, der indførtes i arbejdsløshedsloven i 1950, jfr. lovændringerne af 27. maj 1950, og hvorefter de nævnte ikke-forsørgere blev sidestillet med forsørgere med hensyn til størrelsen af de ydelser, de var berettiget til efter arbejdsløshedsloven. Brændselshjælpens størrelse er foreslået pristalsreguleret, således at brændselshjælpen skal forhøjes eller nedsættes i samme forhold, som dagpengenes maksimum forhøjes eller nedsættes, jfr. arbejdsløshedslovens § 15, stk. 3, således at første regulering vil ske pr. 1. april 1952.

Det foreslås iøvrigt, at de nærmere regler om brændselshjælpens udbetaling m. v. fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnets afdeling angående arbejdsløshedsforsikring, og at klager over, at ydelse af brændselshjælp er nægtet en arbejdsløshedsforsikret, skal behandles på ganske tilsvarende måde som andre klager over, at understøttelse er nægtet, d. v. s., at klagen i første instans afgøres af direktøren, men således at afgørelsen kan indankes for arbejdsnævnet, jfr. herved forslaget om ændring af arbejdsløshedslovens § 15, stk. 13 (fremtidig stk. 14) og arbejdsløshedslovens § 34.

Udgifterne til hjælpen afholdes af arbejdsløsheds-kasserne selv uden adgang til særlig refusion, og udgiften til brændselshjælpen må således ganske på samme måde som den vedtægtsmæssige dagpengeunderstøttelse på længere sigt søges dækket gennem kontingentet, det ordinære statstilskud og — for fortsættelses-kassernes vedkommende — tillige gennem tilskudet fra arbejdsløsheds-fonden.